

عنوان مقاله:

بررسی نقصان حافظه صفات ارجاعی به خود در کودکان مبتلا به اتیسم در مقایسه با کودکان سالم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 14، شماره 53 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

وحید نجاتی - دانشیار علوم اعصاب شناختی، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی (نویسنده مسئول) Email: nejati@sbu.ac.ir

کبری درستی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

حمیدرضا پوراعتماد - استاد، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مقایسه نقص حافظه صفات ارجاعی به خود در کودکان مبتلا به اتیسم و سالم صورت گرفت. این پژوهش یک مطالعه مقطعی است. که در آن، ۱۵ کودک مبتلا به اتیسم با عملکرد بالا با ۱۵ کودک همتای عادی مقایسه شدند. آن‌ها به انجام آزمون حافظه صفات ارجاعی (جهت ارزیابی حافظه صفات ارجاعی به خود) پرداختند. جهت تحلیل داده‌ها تحلیل واریانس آمیخته مورد استفاده قرار گرفت. یافته‌ها حاکی از آن است که یادآوری و بازشناسی صفات ارجاعی به خود در گروه عادی به طور معنی‌داری بیشتر از این میزان در گروه مبتلا به اتیسم است. بنابراین نتیجه‌گیری می‌شود که کودکان مبتلا به اتیسم در حافظه ارجاعی به خود نقص داشته و در شناخت دیگران و توانایی ذهنی‌سازی آگاهی خود از دیگران و متعاقب آن در شناخت خود دچار نقص هستند که این ضعف در به کار بردن اشتباه ضمایر شخصی، به کار بردن اسم خاص به جای ضمیر من برای نامیدن تصویر خود و ضعف در حافظه خودارجاعی که یک پدیده همایند از نقص در ذهنی کردن شناخت اجتماعی است، نمود می‌یابد.

کلمات کلیدی:

اتیسم، حافظه صفات ارجاعی به خود، تئوری ذهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1617455>

